

Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 43

Rozeslána dne 22. května 1992

Cena Kčs 4,50

O B S A H:

215. Zákon o veterinární péči (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění)

216. Nařízení vlády České republiky, kterým se vydává Zdravotní řád a provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění

Opatření federálních orgánů a orgánů republik

Oznámení federálního ministerstva financí o vydání opatření, kterým se stanoví postup v účetnictví na základě schváleného privatizačního projektu v první vlně privatizace

Oznámení federálního ministerstva financí o vydání opatření, kterým se stanoví postup v účetnictví a při inventarizaci hospodářských prostředků při uplatnění zákona o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v zemědělských družstvech

Oznámenie Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky o uložení kolektívnych zmlúv vyššieho stupňa

215

PŘEDSEDNICTVO FEDERÁLNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ

vyhlašuje

úplné znění zákona ze dne 10. listopadu 1987 č. 87 Sb., o veterinární péči,
jak vyplývá ze změn a doplnění provedených zákonem ze dne 23. května 1991 č. 239 Sb.,
kterým se mění a doplňuje zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) Účelem tohoto zákona je vytvořit předpoklady pro výkon a rozvoj veterinární péče jako důležitého činitele ochrany a upevňování zdraví chovaných i volně žijících zvířat, ochrany životního prostředí, růstu živočišné výroby a výroby zdravotně a hygienicky nezávadných a biologicky hodnotných potravin a surovin živočišného původu (dále jen „živočišné produkty“) v zájmu zkvalitňování výživy lidí a ochrany jejich zdraví.

(2) Právnícké a fyzické osoby jsou povinny jednat tak, aby byly soustavně a cílevědomě vytvářeny potřebné podmínky pro ochranu a upevňování zdraví zvířat, pro ochranu životního prostředí před škodlivými vlivy živočišné výroby a pro zabezpečování zdravotní nezávadnosti a biologické hodnoty živočišných

produktů (dále jen „zdravotní nezávadnost živočišných produktů“).

§ 2

Veterinární péče

(1) Veterinární péče zahrnuje

- a) péči o zdraví zvířat včetně hygieny jejich prostředí, ošetřování, výživy, plemenitby a přepravy; předcházení nálezům a jiným hromadným onemocněním zvířat a jejich zdlouhání, včetně celostátních ozdravovacích programů,
- b) péči o zdravotní a hygienickou nezávadnost a biologickou hodnotu živočišných produktů v souladu s podmínkami stanovenými předpisy o péči o zdraví lidí,
- c) péči o zdravotní a dietetickou nezávadnost krmiv (dále jen „zdravotní nezávadnost krmiv“),

- d) ochranu území České a Slovenské Federativní Republiky před zavlečením původců nákaz, jiných hromadných onemocnění zvířat a zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv ze zahraničí (dále jen „veterinární ochrana státního území“),
- e) ochranu životního prostředí před škodlivými vlivy pocházejícími ze zvířat a ochranu zvířat před škodlivými vlivy zevního prostředí,
- f) zabezpečování léčiv, přípravků a potřeb,
- g) veterinární asanaci.

(2) Součástí veterinární péče je chránit ve spolupráci se zdravotnickými orgány zdraví lidí před nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka a naopak a před poškozením nebo ohrožením živočišnými produkty.

(3) Odbornou veterinární činností se rozumějí odborné veterinární úkony spojené s vykonáváním veterinární péče podle odstavce 1, které vyžadují zvláštní způsobilost pracovníků podle § 25 tohoto zákona.

§ 3

Státní správu na úseku veterinární péče vykonávají podle tohoto zákona a předpisů vydaných na jeho základě, popřípadě jiných obecně závazných právních předpisů upravujících povinnosti na úseku veterinární péče

- a) federální ministerstvo hospodářství,
- b) orgány veterinární péče České republiky a orgány veterinární péče Slovenské republiky (dále jen „orgány veterinární péče“).

§ 3a

Odborné veterinární činnosti vykonávají

- a) orgány veterinární péče za účelem výkonu státní správy,
- b) specializované organizace státní veterinární služby,
- c) právnické a fyzické osoby v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem a zákony České národní rady a Slovenské národní rady.

§ 4

Federální ministerstvo hospodářství

Federální ministerstvo hospodářství

- a) zpracovává a předkládá vládě České a Slovenské Federativní Republiky návrhy zásad politiky federace na úseku veterinární péče,
- b) koordinuje rozvoj vědy a techniky a jednotné zabezpečování politiky federace na úseku veterinární péče, zejména pro jednotný postup při předcházení nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat a jejich zdolávání, při zabezpečování zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a krmiv a při veterinární ochraně státního území,

- c) zajišťuje řešení mezinárodních normalizačních úkolů a jednotné provádění normalizace na úseku veterinární péče,
- d) ve spolupráci s ministerstvy zemědělství a výživy republik zabezpečuje na úseku veterinární péče úkoly vyplývající z rozvíjení mezistátních styků a mezinárodní spolupráce, z mezinárodních smluv a z členství České a Slovenské Federativní Republiky v mezinárodních organizacích.

§ 5

Povinnosti chovatelů zvířat

(1) Chovatelé hospodářských zvířat jsou povinni

- a) chovat zvířata v prostředí a za podmínek, které umožňují přirozené využití jejich produkčních a reprodukčních schopností a výrobu zdravotně nezávadných živočišných produktů, zejména řádně je ošetřovat, poskytovat jim vhodnou výživu, využívat je způsobem odpovídajícím jejich druhu a kategorii a sledovat jejich zdravotní stav,
- b) předcházet onemocněním zvířat, chránit je před škodlivými vlivy a při onemocněním zvířat požádat o odbornou veterinární pomoc, podle potřeby zajistit též poskytnutí první pomoci,
- c) dodržovat
 1. opatření stanovená k předcházení vzniku, zdolávání a zamezení šíření nákaz, jiných hromadných onemocněním zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a naopak (dále jen „ochranná a zdolávací opatření“),
 2. požadavky péče o zdraví zvířat včetně hygieny jejich prostředí, ošetřování, výživy, plemenitby a přepravy,
- d) zajistit zdravotní kontrolu chovu zvířat podle druhu a úrovně chovu ve lhůtách a v rozsahu stanovených zvláštním předpisem.

(2) Na chovatele ostatních zvířat se vztahují povinnosti uvedené v odstavci 1 v rozsahu odpovídajícím druhu zvířat, způsobu a účelu jejich chovu.

(3) Chovatelé zvířat jsou povinni dbát na to, aby chovem zvířat nebylo ohrožováno životní prostředí.

§ 6

Zákaz týrání zvířat

Zvířata nesmějí být týrána.

§ 7

Přemísťování zvířat

(1) K přemísťování zvířat je třeba zpravidla souhlasu orgánů veterinární péče, který se uděluje vystavením veterinárního osvědčení.

(2) Před zařazením do chovu je chovatel povinen umístit přemísťovaná zvířata v karanténě, pokud v osvědčení podle odstavce 1 není uvedeno jinak.

(3) Přeprava zvířat se provádí jen k tomu vhodnými dopravními prostředky.

§ 8

Svody zvířat

(1) Výstavy, trhy, přehlídky nebo soutěže zvířat anebo svody zvířat k jiným účelům (dále jen „svody zvířat“) lze pořádat jen na základě povolení orgánu veterinární péče.

(2) Při svodu zvířat je pořadatel povinen

- a) dodržovat stanovené veterinární podmínky pro jeho konání uvedené v povolení,
- b) vytvořit vhodné podmínky pro přejímání a vyšetřování, popřípadě i ošetřování zvířat.

§ 9

Nákazy a jiná hromadná onemocnění zvířat

(1) Kdo přichází do styku se zvířaty, popřípadě se živočišnými produkty, je povinen neprodleně uvědomit orgán veterinární péče nebo zajistit jeho uvědomění o podezření z nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat a podle svých možností učinit nezbytná opatření k tomu, aby nedocházelo k šíření nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat.

(2) Chovatel je povinen provést v souladu s požadavky veterinární péče, a jde-li o podezření z velmi nebezpečné nákazy zvířat, též podle pohotovostního plánu ochranných a zdlavacích opatření, další neodkladná opatření.

(3) Orgán veterinární péče

- a) na základě výsledku předběžného vyšetření zvířat uvědomí o výskytu velmi nebezpečné nebo nebezpečné nákazy zvířat svůj nadřízený orgán, příslušný obecní úřad a příslušný policejní orgán; o výskytu nemoci přenosné ze zvířat na člověka i příslušný orgán hygienické služby,
- b) učiní opatření nezbytná k zdlavání a zamezení šíření nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat.

(4) Zjistí-li právnická nebo fyzická osoba uvedená v § 3a písm. c) při výkonu odborných veterinárních činností anebo dozví-li se jinak o podezření z nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat, je povinna neprodleně

- a) oznámit podezření orgánu veterinární péče,
- b) provést potřebná předběžná vyšetření a opatření nutná ke zdlavání a zamezení šíření nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat.

Zdravotní nezávadnost živočišných produktů

§ 10

(1) Kdo vyrábí, zpracovává, ošetřuje, skladuje a přepravuje živočišné produkty, je povinen

- a) dbát na to, aby do oběhu k obvyklému účelu přicházely jen živočišné produkty odpovídající podmínkám stanoveným tímto zákonem, prováděcími předpisy a zvláštními předpisy, zejména aby bylo vyloučeno jejich ovlivnění takovými činiteli, kteří působí nepříznivě na jejich zdravotní nezávadnost,

b) dodržovat

1. opatření stanovená k zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů (dále jen „veterinární hygienická opatření“),
2. požadavky péče o hygienu výroby a o zdravotní nezávadnost živočišných produktů v souladu s podmínkami stanovenými předpisy o veterinární péči a o péči o zdraví lidí,

c) požádat před zahájením provozu příslušný orgán veterinární péče o vydání osvědčení o způsobilosti podmínek pro výrobu, zpracování, ošetřování, skladování a přepravu živočišných produktů.

(2) Živočišné produkty podezřelé z přítomnosti cizorodých látek v množství, jež se podle zvláštních předpisů považuje za škodlivé zdraví lidí nebo zvířat, anebo podezřelé z jiného důvodu, mohou být dále zpracovávány nebo používány ke krmení zvířat jen na základě povolení orgánu veterinární péče a za podmínek jím stanovených.

§ 11

(1) Jatečná zvířata, jejichž maso a orgány jsou určeny pro vnitřní trh nebo zahraniční obchod, podléhají povinnému veterinárnímu vyšetření před poražením a při porážení, jejich maso a orgány po porážení (prohlídka jatečných zvířat a masa); mléko podléhá povinnému veterinárnímu vyšetření při výrobě i zpracovávání.

(2) Živočišné produkty, které podléhají veterinárnímu vyšetření, mohou být použity jen v souladu s výsledky tohoto vyšetření.

§ 12

(1) Jatečná zvířata uvedená v § 11 odst. 1 se porázejí na jatkách, popřípadě na porážecích místech k tomu určených.

(2) Nemocná nebo z nemoci podezřelá jatečná zvířata se porázejí na sanitních jatkách, popřípadě v sanitním oddělení jatek, nebo na jiných místech určených k tomuto účelu.

§ 13

Přeprava živočišných produktů

Přeprava živočišných produktů se provádí jen k tomu vhodnými dopravními prostředky zpravidla na základě veterinárního osvědčení.

§ 14 - zrušen

§ 15

Zdravotní nezávadnost krmiv

(1) Kdo vyrábí, zpracovává, ošetřuje, skladuje, přepravuje, uvádí do oběhu nebo používá krmiva, je povinen

- a) dbát na to, aby
 1. bylo vyloučeno jejich ovlivnění činiteli, kteří působí nepříznivě na jejich zdravotní nezávadnost,
 2. odpovídala potřebám zvířat příslušného druhu a kategorie,

b) dodržovat

1. opatření stanovená k zabezpečení zdravotní nezávadnosti krmiv,
2. požadavky péče o zdravotní nezávadnost krmiv.

(2) Krmiva, jež byla ošetřena látkami škodlivými zdraví zvířat nebo lidí nebo jinak nepříznivě ovlivňujícími živočišné produkty anebo do nichž byly takové látky přidávány v souladu se schváleným technologickým postupem, mohou být použita ke krmení jen po uplynutí stanovené ochranné lhůty, popřípadě za podmínek stanovených orgánem veterinární péče.

(3) K ověřování, výrobě, dovozu a uvádění do oběhu dosud nepoužívaných krmiv musí být vyžádán souhlas orgánu veterinární péče z hlediska jejich zdravotní nezávadnosti.

Dovoz, průvoz a vývoz zvířat, živočišných produktů a krmiv

§ 16

(1) Dovoz, průvoz a vývoz zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz, je přípustný zpravidla jen na základě veterinárního povolení¹⁾ a veterinárního osvědčení.

(2) Dovážená, provážená a vyvážená zvířata, živočišné produkty a krmiva, jakož i předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, podléhají veterinární kontrole při vstupu na území České a Slovenské Federativní Republiky a při výstupu do ciziny (dále jen „pohraniční veterinární kontrola“).

(3) Při plnění svých povinností dozírají na dodržování podmínek uvedených v odstavcích 1 a 2 též orgány celní správy a policejní orgány.

(4) Dovážená, provážená a vyvážená zvířata, živočišné produkty a krmiva, jakož i předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, nemohou orgány celní správy propustit k další přepravě před provedením pohraniční veterinární kontroly.

(5) Dovezená zvířata, živočišné produkty a krmiva, jakož i předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, jež podléhají pohraniční veterinární kontrole, podléhají veterinární kontrole také v místě určení.

§ 17

(1) Dopravci, pošta, ostatní organizace i občané jsou povinni umožnit provádění pohraniční veterinární kontroly v dopravních prostředcích, provozních skladech i na jiných místech, v nichž se nacházejí dovážená, provážená nebo vyvážená zvířata, živočišné produkty a krmiva, jakož i předměty, které mohou být nositeli původců nákaz.

(2) Orgán veterinární péče neodpovídá za škodu, ke které došlo nezbytným zdržením dopravních prostředků v důsledku pohraniční veterinární kontroly.

§ 18

Veterinární léčiva a přípravky

(1) Ověřovat, vyrábět, dovážet a uvádět do oběhu lze jen veterinární léčiva a přípravky schválené podle zvláštních předpisů.²⁾

(2) K veterinárním odborným úkonům mohou být používána jen veterinární léčiva a přípravky

- a) uvedené v odstavci 1,
- b) zhotovené podle předpisu veterinárního lékaře v lékárně nebo v jiném k tomu určeném zařízení.

(3) Kdo vyrábí, dováží a uvádí do oběhu veterinární léčiva a přípravky, je povinen zajistit kontrolu jejich jakosti, označení, složení, dávkování, úpravy a uchovávání, jakož i vyznačení lhůty, po kterou použití těchto léčiv a přípravků nepříznivě ovlivňuje zdravotní nezávadnost živočišných produktů.

(4) Vrcholnou odbornou kontrolu vyráběných a dovážených veterinárních léčiv a přípravků provádějí státní ústavy pro kontrolu léčiv podle zvláštních předpisů a ústavy pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv.

Veterinární asanace

§ 19

Veterinární asanace zahrnuje

- a) sběr, svoz a zpracovávání, popřípadě neškodné odstraňování těl uhynulých, nedonošených, mrtvých narozených nebo utracených zvířat a nepoživatelných živočišných produktů, popřípadě živočišných produktů vyloučených z použití k obvyklému účelu,

¹⁾ Veterinární povolení podle § 16 odst. 1 tohoto zákona nenahrazuje povolení ministerstev zemědělství a výživy republik podle právních předpisů o plemenitbě hospodářských zvířat nebo podle právních předpisů o rozvoji rostlinné výroby ani povolení ministerstva kultury České republiky nebo ministerstva kultury Slovenské republiky podle právních předpisů o ochraně volně žijících živočichů ani povolení podle předpisů upravujících hospodářské styky se zahraničím.

²⁾ § 20 odst. 2, § 62 a § 79 odst. 4 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.
 Vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 43/1987 Sb., o registraci hromadně vyráběných léčivých přípravků a úhradě nákladů s tím spojených.
 Vyhláška ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky č. 72/1987 Sb., o registraci hromadně vyráběných léčivých přípravků.
 Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky č. 86/1989 Sb., o povolování ověřování, výroby, dovozu a uvádění do oběhu, používání a kontrole veterinárních léčiv a přípravků.
 Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky č. 188/1989 Sb., o povolování výroby, dovozu, ověřování a uvádění do oběhu, používání a kontrole veterinárních léčiv a přípravků.

- b) dezinfekci, dezinfekci, deratizaci a dezodorizaci,
- c) odchyt toulavých zvířat ve veřejném zájmu a jejich utracení, popřípadě umístění v karanténě,
- d) veterinární prosekturu.

§ 20

Kdo chová zvířata, vyrábí, zpracovává, ošetřuje, skladuje nebo přepravuje živočišné produkty, je povinen těla zvířat a živočišné produkty uvedené v § 19 písm. a) (dále jen „odpady živočišného původu“) se zřetelem na jejich druh a okolnosti vzniku třídit, ošetřovat a do jejich odvozu nebo zpracování bezpečně ukládat ve vhodných prostorech.

§ 21

(1) Odpady živočišného původu se musí hospodárně zužitkovat k vhodnému účelu nebo neškodně odstranit, a to

- a) osobou uvedenou v § 20, nebo
- b) právníky nebo fyzickými osobami na základě povolení příslušného orgánu veterinární péče (dále jen „asanační podnik“).

(2) Příslušný orgán veterinární péče udělí povolení právníké nebo fyzické osobě uvedené v odstavci 1 písm. b), jestliže

- a) odborné veterinární činnosti budou vykonávány osobou odborně způsobilou (§ 25),
- b) má k dispozici potřebná zařízení a přístroje,
- c) má podmínky k dodržování potřebných protinákazových a hygienických opatření.

Povolení může příslušný orgán veterinární péče změnit nebo odejmout, jestliže se změnilo nebo nejsou podmínky nezbytné pro jeho udělení.

(3) Asanační podnik je povinen v určeném obvodu za úplaty zabezpečovat včasný svoz odpadů živočišného původu tak, aby nedocházelo k jejich škodlivému působení na prostředí.

(4) V případě uvedeném v odstavci 1 písm. b) je osoba uvedená v § 20 povinna neprodleně hlásit výskyt odpadů živočišného původu asanačnímu podniku.

§ 22

Veterinární dozor

(1) Veterinární dozor se provádí

- a) nad chovem a přemísťováním zvířat,
- b) nad výrobou, zpracováváním, ošetřováním, skladováním a přepravou živočišných produktů a krmiv,
- c) nad výrobou veterinárních léčiv a přípravků, nejde-li o výrobu v organizacích v působnosti ministerstva zdravotnictví České republiky a ministerstva zdravotnictví Slovenské republiky,
- d) nad sběrem, svozem, zpracováváním a neškodným odstraňováním konfiskátů živočišného původu a plněním ostatních úkolů veterinární asanace,
- e) při prodeji živočišných produktů na tržištích

a v tržnicích a při prodeji potravin živočišného původu,

- f) při dovozu, průvozu a vývozu zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nálezů,
- g) nad používáním veterinárních léčiv a přípravků a dodržováním ochranných lhůt,
- h) nad dodržováním zákazu týrání zvířat,
- i) nad výkonem odborných veterinárních činností osob uvedených v § 3a písm. c),
- j) nad tvorbou a ochranou životního prostředí před negativními vlivy pocházejícími ze zvířat ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. e) a ochranou potravin a surovin živočišného původu před kontaminací cizorodými látkami.

(2) Veterinární dozor nad výrobou a zpracováváním masa a mléka se provádí soustavně.

(3) Orgány veterinární péče

- a) dozírají, zda právníky a fyzické osoby dodržují podmínky a plní povinnosti stanovené tímto zákonem a na základě tohoto zákona, popřípadě, jde-li o podmínky a povinnosti stanovené k zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, též na základě právních předpisů o péči o zdraví lidu,
- b) zjišťují příčiny nedostatků a osoby za ně odpovědné,
- c) upozorňují právníky a fyzické osoby na zjištěné nedostatky a jejich příčiny a projednávají s nimi způsob jejich odstranění,
- d) podle potřeby a povahy zjištěných nedostatků ukládají závaznými pokyny způsob a lhůtu k odstranění těchto nedostatků a jejich příčin.

§ 23

Mimořádná veterinární opatření

(1) Ochranná a zdolávací opatření, veterinární hygienická opatření, opatření k zabezpečení zdravotní nezávadnosti krmiv a opatření k veterinární ochraně státního území (dále jen „mimořádná veterinární opatření“) se nařizují při výskytu nálezů nebo jiného hromadného onemocnění zvířat, při zjištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů nebo krmiv a při nebezpečí zavlečení původců nálezů a jiných hromadných onemocnění zvířat, popřípadě zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv ze zahraničí na území České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) Mimořádná veterinární opatření jsou zejména

- a) vymezení ohniska nálezů a ochranného pásma a jejich výstražné označení, popřípadě i střežení,
- b) nařízení odděleného umístění (izolace), popřípadě nutné porážky nebo utracení zvířat,
- c) pozastavení nakládání živočišnými produkty nebo krmivy do skončení potřebného vyšetření, nařízení odděleného uložení (uskladnění) zdravotně závadných živočišných produktů nebo krmiv,
- d) stanovení zvláštních podmínek provozu, popřípadě jeho omezení nebo zastavení,

- e) zákaz výroby, zpracovávání nebo uvádění do oběhu zdravotně závadných živočišných produktů nebo krmiv, stanovení zvláštních podmínek pro jejich výrobu a zpracovávání anebo nařízení jejich zničení,
- f) omezení, zákaz nebo stanovení zvláštních podmínek dovozu, průvozu a vývozu zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,
- g) nařízení vrácení dovážených anebo nepropuštění provážených nebo vyvážených zvířat, živočišných produktů nebo krmiv, popřípadě předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,
- h) omezení nebo zákaz přemístění a volného pobíhání zvířat, omezení nebo zákaz konání svodů zvířat, honů a odchytu zvěře,
- i) omezení nebo zákaz přepravy živočišných produktů nebo krmiv,
- j) omezení nebo zákaz pastvy, používání zdroje vody a krmiva,
- k) omezení nebo zákaz plemenitby,
- l) nařízení očisty, omezení nebo zákazu používání anebo zničení zařízení a předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,
- m) nařízení zvláštního ošetření hnoje, močůvky a odpadních vod,
- n) stanovení zvláštních podmínek pro neškodné odstraňování konfiskátů živočišného původu,
- o) nařízení uzavření tržiště nebo tržnice,
- p) nařízení zneškodnění, popřípadě omezení výskytu zdrojů nákaz zvířat s přírodní ohniskovostí,
- r) omezení volnosti pohybu osob a jejich shromažďování, omezení nebo zákaz pohraničního styku osob,
- s) nařízení úpravy hygienického a sanitačního provozu nebo technologických a pracovních postupů, dezinfekce, dezinfekce a deratizace.

(3) Odůvodňují-li to okolnosti konkrétního případu, mohou být stanovena i jiná opatření odpovídající požadavkům veterinární péče a poznatkům veterinární vědy.

§ 24

Závazný posudek

(1) Závazný posudek orgánu veterinární péče musí být vyžádán

- a) v územním, stavebním a kolaudačním řízení, jestliže se týkají staveb a zařízení, které jsou určeny
 1. pro zvířata nebo k výrobě, zpracovávání, ošetřování a skladování živočišných produktů a krmiv,
 2. k výrobě a skladování veterinárních léčiv a přípravků,
 3. k ukládání, dalšímu zpracovávání a neškodnému odstraňování konfiskátů živočišného původu,
- b) k návrhům
 1. typových podkladů a opakovaných projektů staveb uvedených pod písmenem a),

2. na zavedení nových strojů, technologických zařízení, obalu, technologických a pracovních postupů používaných v chovu a k přepravě zvířat, při výrobě, zpracovávání, ošetřování, skladování a přepravě živočišných produktů a krmiv, při výrobě a skladování veterinárních léčiv a přípravků a při neškodném odstraňování a dalším zpracovávání konfiskátů živočišného původu,
3. technických norem, jestliže se týkají zvířat, živočišných produktů, krmiv, veterinárních léčiv, přípravků a potřeb.

(2) V případech uvedených v odstavci 1 písm. a) a písm. b) č. 1 a 3 je závazný posudek stanoviskem pro orgány, kterým podle zvláštních předpisů přísluší rozhodování. Tyto orgány nemohou rozhodnout v rozporu se závazným posudkem. V ostatních případech je závazný posudek samostatným správním rozhodnutím.

Veterinární pracovníci

§ 25

(1) Odborné činnosti při plnění úkolů veterinární péče mohou vykonávat jen veterinární pracovníci, jimiž jsou

- a) absolventi vysokých škol veterinárních (veterinární lékaři),
- b) absolventi středních odborných škol veterinárního oboru, popřípadě absolventi pomaturitního studia veterinárního oboru,
- c) jiné osoby, které získaly způsobilost k výkonu některých odborných činností potřebných k plnění úkolů veterinární péče ukončením odpovídajícího studia.

(2) Specializační přípravu veterinárních lékařů a jiné formy dalšího vzdělávání veterinárních pracovníků zajišťují ústavy pro další vzdělávání veterinárních lékařů.

§ 26

Pracovníci orgánů veterinární péče jsou při plnění svých úkolů oprávněni

- a) vstupovat do provozních prostorů, provozních částí budov a zařízení chovatelů, právnických a fyzických osob zacházejících s živočišnými produkty a právnických a fyzických osob, které vyrábějí, zpracovávají, ošetřují, skladují, přepravují a uvádějí do oběhu krmiva a veterinární léčiva a přípravky, popřípadě i, jde-li o pracovníky provádějící pohraniční veterinární kontrolu, do vyhrazených míst celnic a celních prostorů a provádět v nich potřebné úkony a šetření,
- b) vyžadovat od chovatelů a osob uvedených pod písmenem a) potřebné doklady, informace a vysvětlení, jakož i bezplatnou věcnou, osobní a jinou potřebnou pomoc,
- c) odebírat v potřebném množství a rozsahu vzorky k vyšetření a posouzení; za odebrané vzorky se neposkytuje náhrada.

Pokuty organizacím

§ 27

(1) Organizaci^{2a)}, která

a) poruší povinnost stanovenou tímto zákonem a předpisy vydanými na jeho základě nebo jinými obecně závaznými právními předpisy upravujícími povinnosti na úseku veterinární péče

1. k péči o zdraví zvířat a předcházení nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat a jejich zdolávání,
2. k výrobě, zpracovávání, ošetřování, skladování a přepravě živočišných produktů a krmiv, jakož i k používání krmiv,
3. k dovozu, průvozu a vývozu zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,
4. při výrobě, dovozu a uvádění do oběhu veterinárních léčiv a přípravků,

b) ztěžuje nebo maří výkon veterinárního dozoru nebo provádění odborných veterinárních úkonů anebo neprovede v určené lhůtě závazný pokyn příslušného orgánu veterinární péče k odstranění zjištěných nedostatků,

se uloží pokuta až do výše 200 tisíc Kčs.

(2) Organizaci,^{2a)} která poruší povinnost

a) vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření,

b) uvedenou v odstavci 1 opětovně,
se uloží pokuta až do výše 400 tisíc Kčs.

(3) Při stanovení výše pokuty se přihlédne zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.

(4) Výnos pokut uložených podle tohoto zákona je příjmem státního rozpočtu České republiky nebo Slovenské republiky.

§ 28

(1) Pokutu může orgán veterinární správy uložit do jednoho roku ode dne, kdy zjistil porušení povinnosti, nejdéle však do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(2) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

Přestupky

§ 29

(1) Napomenutí nebo pokuta až do výše 3000 Kčs může být uložena občanovi, který se dopustí přestupku tím, že

a) poruší povinnost stanovenou tímto zákonem a předpisy vydanými na jeho základě nebo jinými obecně závaznými právními předpisy upravujícími povinnosti na úseku veterinární péče k ochraně

zdraví zvířat, předcházení nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat a jejich zdolávání, k zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, krmiv anebo k dovozu, průvozu a vývozu zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,

b) ztěžuje nebo maří výkon veterinárního dozoru nebo provádění odborných veterinárních úkonů anebo neprovede v určené lhůtě závazný pokyn příslušného orgánu veterinární péče k odstranění zjištěných nedostatků.

(2) Napomenutí nebo pokuta až do výše 5000 Kčs může být uložena občanovi, který se dopustí přestupku tím, že

a) poruší povinnosti vyplývající pro něho z mimořádných veterinárních opatření,

b) týrá zvíře.

§ 30

Pracovníci orgánů veterinární péče pověřeni výkonem veterinárního dozoru mohou za méně závažné přestupky na úseku veterinární péče, které zjistili při plnění svých úkolů, ukládat a vybírat pokuty do výše 200 Kčs bez dalšího projednání, je-li přestupek spolehlivě zjištěn a je-li ten, kdo se jej dopustil, ochoten pokutu zaplatit.

§ 31

Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, platí o přestupcích a jejich projednávání obecné předpisy.³⁾

Ustanovení společná a závěrečná

§ 32

(1) K úhradě nebo zmírnění škod, popřípadě nákladů vzniklých provedením ochranných a zdolávacích opatření, jakož i škod vzniklých uhynutím zvířat v důsledku nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat může být poskytnuta podpora až do výše skutečné škody nebo skutečných nákladů.

(2) Osobám zdržujícím se v obci, popřípadě v objektech, na něž se vztahují ochranná a zdolávací opatření, se poskytuje náhrada ušlého výdělku, pokud jim tato náhrada nepřísluší od organizace, k níž jsou v pracovním nebo členském poměru, popřípadě i náhrada nákladů, jež jim vznikly v důsledku omezení vyplývajících z ochranných a zdolávacích opatření.

§ 33

V odůvodněných případech může orgán veterinární péče uložit závazným pokynem podle § 22 odst. 3 písm. d) tomu, kdo chová zvířata, vyrábí, zpracovává, ošetřuje, skladuje nebo přepravuje živočišné produkty, vypracování

^{2a)} § 1 odst. 1 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Zákon SNR č. 372/1990 Sb., o přestupcích.

Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

- a) pohotovostního plánu ochranných a zdlavacích opatření nebo veterinárních hygienických opatření pro případ výskytu velmi nebezpečných nákaz zvířat,
- b) ozdravovacího plánu na zdlání stanovených nebezpečných nákaz, hospodářsky významných jiných hromadných onemocnění a poruch reprodukce zvířat,
- c) programu hygienických a sanitačních opatření.

§ 34

(1) Organizaci a výkon veterinární péče v působnosti federálního ministerstva obrany, federálního ministerstva vnitra, ministerstva vnitra České republiky a ministerstva vnitra Slovenské republiky upravují ve shodě s tímto zákonem uvedené ústřední orgány státní správy.

(2) Při plnění úkolů veterinární péče postupují ústřední orgány uvedené v odstavci 1 v úzké součinnosti s orgány veterinární péče. V dohodě s nimi organizují a provádějí odborné veterinární úkony sledující předcházení velmi nebezpečným a nebezpečným nákazám zvířat a jejich zdlávání a poskytují si navzájem informace o nálezové situaci.

(3) V oboru své působnosti činí veterinární služba ústředních orgánů uvedených v odstavci 1 mimořádná veterinární opatření, jež odpovídají opatřením stanoveným orgány veterinární péče.

§ 35

(1) Ministerstvo zemědělství České republiky a ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské republiky upraví obecně závazným právním předpisem

- a) podrobnosti o udělení souhlasu vystavením veterinárního osvědčení při přemísťování zvířat se zřetelem na druh zvířat, způsob a účel jejich chovu, jakož i o veterinárních podmínkách pro konání svodu zvířat a povinnostech pořadatele při něm,
- b) podrobnosti o obecných a zvláštních veterinárních hygienických požadavcích na živočišné produkty, o veterinárním vyšetření jatečných a ostatních zvířat a živočišných produktů a o podmínkách a rozsahu povinného zabezpečení preventivních a léčebných úkonů v chovech zvířat,
- c) podrobnosti o zdravotní nezávadnosti a používání krmiv,
- d) veterinární podmínky pro povolení dovozu, vývozu a průvozu zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,
- e) podrobnosti o
 1. veterinárních požadavcích na péči o zdraví zvířat, zejména na prostředí, ošetřování, výživu a jejich plemenitbu,
 2. předcházení nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat a jejich zdlávání,

3. tom, které nákazy se považují za velmi nebezpečné a která jsou jiná hromadná onemocnění zvířat,
4. veterinární asanaci,
5. veterinárních podmínkách prodeje živočišných produktů na tržišťích, v tržnicích a prodeje potravin živočišného původu.

(2) Ministerstvo zemědělství České republiky v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České republiky a ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské republiky v dohodě s ministerstvem zdravotnictví Slovenské republiky upraví obecně závazným právním předpisem povolování výroby, ověřování, uvádění do oběhu, používání a kontrolu veterinárních léčiv a přípravků, jakož i veterinární a zdravotní podmínky pro povolování jejich dovozu.

(3) Ministerstvo zemědělství České republiky v dohodě s ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské republiky v dohodě s ministerstvem školství, mládeže a sportu Slovenské republiky upraví obecně závazným právním předpisem podrobnosti o organizaci a způsobu specializační přípravy veterinárních lékařů a jiné formy dalšího vzdělávání veterinárních pracovníků.

(4) Ministerstvo zemědělství České republiky a ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské republiky upraví obecně závazným právním předpisem podrobnosti o poskytování podpor a náhrad k úhradě nebo zmírnění škod, popřípadě nákladů vzniklých provedením ochranných a zdlavacích opatření, jakož i škod vzniklých uhynutím zvířat v důsledku nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat.

§ 36

Zrušují se:

1. zákon č. 66/1961 Sb., o veterinární péči;
2. vyhláška ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství č. 154/1961 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o veterinární péči, ve znění vládního nařízení č. 128/1967 Sb., vyhlášky č. 156/1968 Sb. a vyhlášky č. 69/1974 Sb.;
3. vyhláška ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství č. 49/1963 Sb., o poskytování náhrad a podpor při některých škodách vzniklých opatřeními proti nákazám a jiným hromadným onemocněním hospodářských zvířat;
4. vyhláška ministerstva zemědělství a výživy č. 156/1968 Sb., o veterinárním vyšetření domácích porátek některých jatečných zvířat, ve znění vyhlášky č. 123/1970 Sb. a vyhlášky č. 124/1970 Sb.;
5. směrnice federálního ministerstva zemědělství a výživy ze dne 22. 2. 1980 č. j. FM 015-194/1980 o veterinární péči v chovech zvířat (reg. v částce 11/1980 Sb.);
6. směrnice federálního ministerstva zemědělství a výživy ze dne 7. 12. 1978 č. j. FM 015-849/1978 o veterinární péči při zabezpečování zdravotní nezávadnosti a biologické hodnoty potravin a surovin živočišného původu (reg. v částce 1/1979 Sb.);

7. výnos federálního ministerstva zemědělství a výživy ze dne 18. 8. 1977 č. j. FM 015-664/1977, jímž se stanoví veterinární podmínky pro dovoz, průvoz a vývoz zvířat, potravin a surovin živočišného původu a krmiv, popřípadě předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz (reg. v částce 20/1977 Sb.).

§ 37

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988.

Zákon č. 239/1991 Sb. ze dne 23. května 1991 nabyl účinnosti dnem 1. července 1991.

Dubček v. r.

216

NAŘÍZENÍ VLÁDY

České republiky

ze dne 8. dubna 1992,

kterým se vydává Zdravotní řád a provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění

Vláda České republiky nařizuje k provedení zákona České národní rady č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění:

ČÁST PRVNÍ

Rozsah potřebné zdravotní péče

§ 1

Potřebná zdravotní péče bez nutnosti přímé úhrady se poskytuje pojištěncům na základě všeobecného zdravotního pojištění. Její rozsah a úroveň jsou dány stupněm postižení zdravotního stavu pojištěnce a objemem finančních zdrojů na úhradu potřebné zdravotní péče.

Diagnostická a léčebná péče

§ 2

Jednotlivé výkony diagnostické péče, léčebné péče ambulantní i ústavní včetně rehabilitace a péče o chronicky nemocné jsou uvedeny v seznamu zdravotních výkonů s bodovými hodnotami (dále jen „seznam výkonů“).¹⁾

§ 3

(1) Má-li ošetřující lékař pochybnosti o tom, zda se jedná o zdravotní výkon spadající do potřebné zdravotní péče, nebo potřebuje-li nutně vzhledem ke stupni postižení zdravotního stavu pojištěnce provést výkon nad tento rámec, vyžádá si před jeho provedením konzultaci revizního lékaře zdravotní pojišťovny, kterou si pojištěnec zvolil (dále jen „revizního lékaře“). Pokud je pojištěnec vzhledem ke stupni postižení jeho zdravotního stavu proveden neodkladný zdravotní výkon nad rámec potřebné zdravotní péče, oznámí tuto skutečnost ošetřující lékař po provedení výkonu reviznímu lékaři. Revizní lékař posoudí odůvodněnost takového zdravotního výkonu. Zdravotní výkon uznávaný revizním lékařem za potřebný uhradí zdravotní pojišťovna ve výši nákladů spojených s jeho provedením.

Zdravotní výkon, který nebyl revizním lékařem uznán za potřebný, zdravotní pojišťovna nehradí; v takovém případě nese náklady zdravotního výkonu zdravotnické zařízení ošetřujícího lékaře.

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahuje i na případy týkající se provedení nutného a neodkladného výkonu, který není obsažen v seznamu výkonů, ale je podle ošetřujícího lékaře v zájmu zdraví pojištěnce.

(3) Ošetřujícím lékařem podle odstavců 1 a 2 je lékař, který má pojištěnce v péči.

Prevence

§ 4

(1) V rámci poskytování potřebné zdravotní péče se u pojištěnců provádějí vždy jedenkrát za dva roky preventivní prohlídky, není-li dále stanoveno jinak. Preventivní prohlídku provádí zvolený praktický lékař, není-li ze zdravotnické dokumentace pojištěnce zřejmé, že prohlídka byla provedena nebo že pojištěnec byl v uplynulých dvou letech v požadovaném rozsahu vyšetřen.

(2) U dětí a dorostu se provádí preventivní prohlídka:

- a) v prvním roce života devětkrát do roka, z toho minimálně šestkrát v prvním půlroce života a z toho minimálně třikrát v prvních třech měsících života,
- b) v 18 měsících věku,
- c) ve 3, 5, 7, 9, 11 a 13 letech,
- d) při ukončení povinné školní docházky nebo v 15 letech.

(3) U žáků a studentů se provádí preventivní prohlídka:

- a) při vstupu na střední školu, dále jedenkrát za dva roky a při ukončení studia na střední škole;
- b) při vstupu na vysokou školu, dále jedenkrát za dva roky a při ukončení studia na vysoké škole.

¹⁾ § 13 odst. 3 zákona ČNR č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění.

(4) V oboru stomatologie se provádí preventivní prohlídka:

- a) u dětí a dorostu ve věku do 18 let dvakrát ročně,
- b) u těhotných žen dvakrát v průběhu těhotenství,
- c) u dospělých jedenkrát ročně.

(5) V oboru gynekologie se provádí preventivní prohlídka jedenkrát ročně.

§ 5

(1) Potřebná zdravotní péče zahrnuje též vyšetření a prohlídky prováděné v rámci opatření proti přenosným nemocem.²⁾ Prohlídky pojištěnců vykonávajících činnosti epidemiologicky závažné prováděné v souvislosti s vydáváním zdravotního průkazu se do potřebné zdravotní péče nezahrnují.

(2) Potřebná zdravotní péče zahrnuje rovněž:

- a) stanovená očkování³⁾ prováděná pracovišti léčebné péče,
- b) poskytnutí očkovacích látek proti vzteklině, proti tetanu při poraněních a nehojících se ranách, proti tuberkulóze a testování s použitím tuberkulinového testu,
- c) odběry materiálů prováděné v zařízeních léčebné péče na mikrobiologické, imunologické a parazitologické vyšetření pro klinické účely a v souvislosti s výskytem nálezů,
- d) vyšetření materiálů uvedených pod písmenem c) laboratořemi smluvních zdravotnických zařízení,
- e) diagnostiku HIV a HBsAg u dárců krve a diagnostiku HIV prováděnou v zařízeních léčebné péče v případech, kdy si to vyšetřovaný pojištěnec vyžádal, s výjimkou:
 1. anonymních vyšetření,
 2. vyšetření při soukromých a pracovních cestách do zahraničí.

(3) Potřebná zdravotní péče nezahrnuje:

- a) očkování prováděná zařízeními hygienické služby,
- b) poskytnutí očkovacích látek s výjimkou uvedenou v odstavci 2 písm. b),
- c) odběry materiálů a jejich vyšetření prováděná zařízeními hygienické služby,
- d) diagnostiku HIV včetně vyšetření prováděných v zařízeních hygienické služby na žádost pojištěnce včetně anonymních vyšetření.

§ 6

Dispenzární péče

(1) V rámci potřebné zdravotní péče se dispenzární

ní péče poskytuje pojištěncům zdravým, ohroženým a nemocným v těchto skupinách:

- a) dětem do jednoho roku,
- b) vybraným dětem od jednoho roku věku chronicky nemocným a ohroženým poruchami zdravotního stavu, nepříznivým rodinným nebo jiným společenským prostředím,
- c) vybraným mladistvým,
- d) těhotným ženám ode dne zjištění těhotenství,
- e) ženám, které používají hormonální a nitroděložní antikoncepci,
- f) pojištěncům ohroženým nebo trpícím závažnými onemocněními.

(2) Výběr pojištěnců do dispenzární péče provádějí ošetřující lékaři.

(3) Podmínky a rozsah dispenzární péče stanoví zvláštní předpisy.⁴⁾

§ 7

Potřebná zdravotní péče zahrnuje i prohlídku, dopravu k pitvě a pitvu zemřelého pojištěnce⁵⁾ s výjimkou soudní pitvy.

§ 8

Závodní preventivní péče

Závodní preventivní péče zabezpečuje ve spolupráci se zaměstnavatelem prevenci včetně ochrany zdraví zaměstnanců před nemocemi z povolání a jinými poškozujícími zdravotní stav z práce a prevenci úrazů. Tuto péči hradí zdravotní pojišťovna s výjimkou nákladů na preventivně zaměřenou hygienickou činnost.

§ 9

Poskytování léčiv a prostředků zdravotnické techniky

(1) Jednotlivá léčiva a prostředky zdravotnické techniky (dále jen „léčiva a prostředky“) včetně výše cenového limitu jsou uvedeny v seznamu léčiv a prostředků.⁶⁾

(2) Zdravotní pojišťovna hradí léčiva a prostředky předepsané lékaři, kteří jsou sami nebo v rámci zdravotnického zařízení ve smluvním vztahu ke zdravotní pojišťovně.

Doprava a náhrada cestovních nákladů

§ 10

(1) Doprava se poskytuje pojištěnci, jestliže podle vyjádření ošetřujícího lékaře jeho zdravotní stav vyžaduje, aby byl dopraven do zdravotnického zařízení, přemístěn do jiného zařízení nebo dopraven nazpět

²⁾ Vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 91/1984 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem, ve znění vyhlášky ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky č. 204/1988 Sb.

³⁾ Vyhláška ministerstva zdravotnictví České republiky č. 48/1991 Sb., o očkování proti přenosným nemocem, ve znění vyhlášky ministerstva zdravotnictví České republiky č. 527/1991 Sb.

⁴⁾ Např. výnos ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky č. 3/1989 Věst. MZSV ČSR o dispenzární péči o nemocné s přednádorovými stavy a novotvary a povinném hlášení novotvarů (registrován v částce 19/1988 Sb.).

⁵⁾ Vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 19/1988 Sb., o postupu při úmrtí a o pohřebnictví.

⁶⁾ § 13 odst. 4 zákona ČNR č. 550/1991 Sb.

do místa pobytu v době onemocnění, popřípadě do místa trvalého nebo přechodného pobytu. To platí též pro případ propuštění dítěte v kojeneckém věku z ústavní péče. Zdravotní pojišťovna uhradí i náklady poskytnuté jiným dopravcem než smluvní dopravní službou do výše stanovené seznamem výkonů.

(2) Dopravu do zdravotnického zařízení, mezi zdravotnickými zařízeními, mezi zdravotnickými zařízeními a zařízeními sociální péče hradí zdravotní pojišťovna ve výši odpovídající vzdálenosti nejbližšího smluvního zdravotnického zařízení, které je schopno potřebnou zdravotní péči poskytnout.

(3) Dopravu ze zdravotnického zařízení hradí zdravotní pojišťovna ve výši odpovídající vzdálenosti nejbližšího smluvního zdravotnického zařízení, které je schopno poskytnout potřebnou zdravotní péči, od místa trvalého pobytu. Pokud k onemocnění došlo v místě přechodného pobytu, je doprava zpět ze zdravotnického zařízení hrazena do vzdálenějšího trvalého bydliště jen tehdy, pokud to podle vyjádření ošetřujícího lékaře nezbytně vyžaduje zdravotní stav pojištěnce.

(4) Doprava pojištěnců na infekční oddělení se provádí vozidly k tomu určenými; tato doprava je součástí potřebné zdravotní péče.

(5) Potřebná zdravotní péče zahrnuje i dopravu speciálními sanitními vozidly odpovídajícími požadavkům stanoveným ministerstvem zdravotnictví České republiky, pokud byla doporučena ošetřujícím lékařem nebo v nezbytných případech ošetřujícím lékařem do datečně schválena.

(6) V mimořádných případech indikovaných lékařem na základě zdravotního stavu pojištěnce hradí zdravotní pojišťovna i nezbytnou leteckou dopravu. Tato doprava musí být předem schválena revizním lékařem.

§ 11

(1) Vyžaduje-li to nezbytně zdravotní stav pojištěnce nebo jeho věk, hradí se mu na základě potvrzení ošetřujícího lékaře nezbytné cestovní náklady do nejbližšího smluvního zdravotnického zařízení s výjimkou nákladů místní dopravy. Náklady se hradí ve výši odpovídající dopravě osobním vlakem 2. třídy nebo autobusem; náklady na dopravu rychlíkem se uhradí při vzdálenosti nad 100 km a v případech, kdy použití rychlíku umožní nástup cesty po 6. hodině nebo její ukončení před 24. hodinou. Pokud je to ekonomicky výhodnější, uhradí zdravotní pojišťovna i náklady letecké dopravy.

(2) Na základě doporučení ošetřujícího lékaře se hradí v rozsahu uvedeném v odstavci 1 náklady na dopravu průvodce, pokud je s ohledem na zdravotní stav nebo věk pojištěnce doprovod nezbytný.

(3) Náklady jsou hrazeny na základě předložených dokladů. Vyžaduje-li to zdravotní stav pojištěnce, může ošetřující lékař povolit dopravu soukromým automobilem, nájemním vozidlem nebo vozidlem taxi služby. V takovém případě se hradí náklady za ujeté ki-

lometry ve výši paušálu stanoveného zdravotní pojišťovnou.

(4) Při lázeňské péči, která je poskytována podle doporučení lékaře jako nezbytná součást léčebného procesu, hradí zdravotní pojišťovna náhradu cestovních nákladů. Vyžaduje-li to věk nebo zdravotní stav pojištěnce, uhradí zdravotní pojišťovna též náklady na dopravu průvodce.

(5) Indikovanou přepravu lékaře za pojištěncem hradí zdravotní pojišťovna podle seznamu výkonů.

(6) V indikovaných případech může povolit úhradu nad rámec předchozích ustanovení revizní lékař.

§ 12

Záchranná a pohotovostní služba

Potřebná zdravotní péče zahrnuje též:

- odbornou přednemocniční neodkladnou péči poskytovanou záchrannou službou,
- potřebnou akutní zdravotní péči poskytovanou pohotovostní službou mimo ordinaci hodiny praktických a zubních lékařů,
- lékárenskou péči poskytovanou lékárenskou pohotovostní službou.

§ 13

Posudková činnost

Potřebná zdravotní péče zahrnuje též posuzování dočasné neschopnosti k práci a posuzování skutečností, které jsou podle § 127 zákoníku práce důležitými osobními překážkami v práci.

ČÁST DRUHÁ

Podmínky poskytování potřebné zdravotní péče

§ 14

Náležitosti smlouvy

Smlouva, kterou zdravotní pojišťovna uzavírá se zdravotnickým zařízením, obsahuje:

- druh a rozsah potřebné zdravotní péče, kterou bude zdravotnické zařízení pojištěncům poskytovat,
- způsob a rozsah provádění plateb včetně jejich termínů,
- způsob náhradních nebo přechodných platebních mechanismů,
- způsob výměny informací mezi zdravotnickým zařízením a zdravotní pojišťovnou a jejich rozsah,
- způsob zajištění závazků vyplývajících ze smlouvy.

§ 15

Poskytování potřebné zdravotní péče

Potřebnou zdravotní péči poskytují především ve zdravotnických zařízeních, ale podle potřeby též v bytě pojištěnce nebo na jiném místě, kde je nutno péči poskytnout, zdravotničtí pracovníci,⁷⁾ popřípadě

⁷⁾ § 53 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona ČNR č. 548/1991 Sb.

Vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 77/1981 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví.

další odborní pracovníci ve zdravotnictví, a to v rozsahu své odborné způsobilosti. Jiní zdravotničtí pracovníci než lékaři poskytují potřebnou zdravotní péči na základě ordinace ošetřujícího lékaře. Požadavek předchozí ordinace lékaře se nevztahuje na střední zdravotnické pracovníky⁸⁾ a pracovníky záchranné služby v případech, kdy potřebná péče je neodkladná, dále na klinické psychology, pokud jde o akutní duševní krizi a traumata nebo jde-li o samostatné pracoviště klinického psychologa nebo klinického logopeda.

§ 16

Odmítnutí převzetí do péče

Zvolený lékař může odmítnout přijetí pojištěnce do své péče pouze tehdy, jestliže by jeho přijetím bylo překročeno únosné pracovní zatížení lékaře tak, že by nebyl schopen zajistit kvalitní zdravotní péči o tohoto nebo o ostatní pojištěnce, které má ve své péči. Jiná vážná příčina, pro kterou může zvolený lékař odmítnout přijetí pojištěnce, je též přílišná vzdálenost místa trvalého nebo přechodného pobytu pojištěnce pro výkon návštěvní služby. Míru únosného pracovního zatížení a závažnost příčiny pro nepřijetí pojištěnce do své péče posuzuje zvolený lékař.

Ambulantní péče

§ 17

(1) Základní komplexní zdravotní péči poskytují pojištěncům jejich praktický lékař. Tímto lékařem se rozumí praktický lékař pro dospělé a praktický lékař pro děti a dorost.

(2) Při převzetí do péče vyplní praktický lékař registrační list, jehož kopii zašle příslušné zdravotní pojišťovně. Současně si vyžádá zdravotnickou dokumentaci od lékaře, který měl pojištěnce v péči v předcházejícím období. Tento lékař je povinen zvolenému lékaři dokumentaci předat.

(3) Praktický lékař je povinen zajišťovat péči o pojištěnce, které má ve své péči, včetně návštěvní služby pro tyto pojištěnce, v místě uvedeném na registračním listu.

§ 18

Ustanovení § 17 odst. 2 se vztahuje i na zubního a ženského lékaře v případě, že poskytují základní péči ve svém oboru.

§ 19

(1) Pojištěnci, kteří se přechodně nebo opakovaně zdržují v místě odlišném od místa trvalého pobytu, jsou oprávněni zvolit si praktického, zubního a ženského lékaře dosažitelného v tomto místě. Pojištěnci si mohou tohoto lékaře zvolit s upozorněním na potřebu pouze přechodné péče a na již provedenou volbu lékaře v místě trvalého pobytu.

(2) Lékař, u něhož je provedena přechodná volba, má právo si vyžádat výpis ze zdravotnické dokumenta-

ce pojištěnce. Tento lékař po ukončení přechodné péče zasílá výpis ze zdravotnické dokumentace pojištěnce lékaři, u něhož je provedena základní volba.

§ 20

(1) Vyžaduje-li zdravotní stav pojištěnce poskytnutí odborné péče, doporučí praktický lékař pojištěnci takové smluvní zdravotnické zařízení, které je schopno odbornou péči na náležité úrovni poskytnout; právo na volbu lékaře a zdravotnického zařízení⁹⁾ tím není dotčeno. Spolu s doporučením k přijetí odborným lékařem zasílá praktický lékař též písemné odůvodnění a důležité zdravotní údaje včetně výsledků předem provedených vyšetření a informace o provedeném léčení.

(2) V indikovaných případech ošetřující lékař dojednává vyšetření nebo ošetření pojištěnce v doporučeném zdravotnickém zařízení; to platí i pro dojednání péče ústavní. Dojednání odborné péče se nevztahuje na případy, kdy je pojištěnec odeslán do spádového zdravotnického zařízení.¹⁰⁾

(3) Odborný lékař nebo jiný odborný pracovník ve zdravotnictví informuje praktického lékaře, popřípadě vyžaduje-li to povaha onemocnění též odborného lékaře, který má pojištěnce ve své péči, o zjištěných skutečnostech a o průběhu a ukončení léčení, zejména o skutečnostech důležitých pro posouzení zdravotní způsobilosti k práci a o epidemiologické situaci.

§ 21

(1) Zvláštní formou ambulantní péče je domácí péče, péče poskytovaná v sanatoriích (stacionářích) a v ústavech sociální péče.

(2) Domácí péče a péče v ústavech sociální péče zajišťuje pojištěncům s akutním nebo chronickým onemocněním, pojištěncům tělesně nebo mentálně postiženým a závislým na cizí pomoci odbornou zdravotní péči v jejich vlastním sociálním prostředí.

(3) Péče v sanatoriích zahrnuje provádění diagnostických a léčebných výkonů u pojištěnců, jejichž zdravotní stav vyžaduje každodenní péči bez nutnosti hospitalizace. Zdravotní pojišťovna hradí poskytnutou zdravotní péči a část režijních nákladů na pobyt pojištěnce odpovídající podílu zdravotní péče na celkové péči poskytované v sanatoriu (stacionáři).

Ústavní péče

§ 22

Vyžaduje-li to zdravotní stav pojištěnce, poskytne se mu potřebná zdravotní péče formou péče ústavní. Ústavní péči se rozumí péče v nemocnicích a v odborných léčebných ústavech. V těchto zařízeních mohou být pojištěnci vyšetřováni a ošetřováni za pobytu na lůžku nebo ambulantně.

§ 23

(1) Do ústavní péče jsou pojištěnci přijímáni zpravidla na doporučení ošetřujícího lékaře. Ošetřující lé-

⁸⁾ Směrnice ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 10/1986 Věst. MZ ČSR o náplních činnosti středních, nižších a pomocných zdravotnických pracovníků (registrovány v částce 21/1986 Sb.).

⁹⁾ § 10 odst. 1 zákona ČNR č. 550/1991 Sb.

¹⁰⁾ § 39 odst. 2 zákona č. 20/1966 Sb., ve znění zákona ČNR č. 548/1991 Sb.

kař zasílá s doporučením k přijetí do ústavní péče též písemné odůvodnění a důležité zdravotní údaje včetně výsledků předem provedených vyšetření a informace o provedeném léčení. Do odborných léčebných ústavů jsou pojištěnci přijímáni na základě návrhu ošetřujícího lékaře.

(2) Pojištěnec musí být přijat do ústavní péče, jestliže by odložením nástupu byl ohrožen jeho život nebo vážně ohroženo jeho zdraví a jestliže jde o porod. Přijetí nesmí být odepřeno též v případě povinného léčení.¹¹⁾

(3) Každé nepřijetí pojištěnce do ústavní péče musí být řádně dokumentováno a oznámeno ošetřujícímu lékaři. Nepřijetí pojištěnce do ústavní péče se oznamuje ošetřujícímu lékaři i v případě, že pojištěnec sám přijetí odmítne.

§ 24

(1) Je-li to nutné vzhledem ke zdravotnímu stavu dítěte, může s ním být do ústavní péče přijat i průvodce. Pobyt průvodce dítěte mladšího 6 let v nemocnici se považuje za ústavní ošetřování. V případě dítěte staršího 6 let se pobyt průvodce v nemocnici považuje za ústavní ošetřování jen se souhlasem revizního lékaře.

(2) Průvodce lze do nemocnice přijmout i v jiných případech, než je uvedeno v odstavci 1. Takový pobyt se nepovažuje za ústavní ošetřování a není hrazen zdravotní pojišťovnou.

§ 25

(1) Bezprostřední péči o pojištěnce zajišťuje tým zdravotnických pracovníků vedený ošetřujícím lékařem nemocnice nebo odborného léčebného ústavu, který určuje v rámci pokynů vedoucího lékaře oddělení diagnostický a léčebný postup. K zabezpečení odborné péče a součinnosti odborníků různých oborů zajišťují jednotlivá oddělení konsiliární služby pro hospitalizované pojištěnce.

(2) Vyžaduje-li zdravotní stav pojištěnce, aby byl přeložen na jiné oddělení, je nutno přeložení předem konzultovat s vedoucím lékařem oddělení nebo jím pověřeným lékařem.

(3) Z léčebných důvodů je možno pojištěnce dočasně propustit do domácího ošetření. Po dobu trvání propustky není zdravotnické zařízení oprávněno účtovat zdravotní pojišťovně náklady za ústavní péči s výjimkou léčiv a prostředků, kterými pojištěnce na propustku vybaví.

§ 26

(1) Pojištěnec se propustí z ústavní péče, jakmile jsou provedena potřebná vyšetření a ošetření nebo dojde-li k takovému zlepšení zdravotního stavu, kdy lze další péči poskytovat ambulantně nebo v jiných zdra-

vatnických zařízeních, popřípadě v zařízeních sociální péče. Pojištěnec musí být vybaven léčivy a prostředky na nezbytně nutnou dobu.

(2) Pojištěnec se předčasně propustí z ústavní péče na vlastní písemnou žádost (revers), nejde-li o případy, kdy je možné provádět vyšetřovací a léčebné výkony bez souhlasu nemocného.¹²⁾

(3) Pojištěnec, který soustavně porušuje hrubým způsobem domácí řád a odmítá zásadním způsobem spolupráci, může být z ústavní péče předčasně propuštěn, pokud toto chování není způsobeno závažnou duševní poruchou nebo jinými závažnými důvody a pokud by okamžitým přerušením péče nebylo ohroženo vážným způsobem jeho zdraví. Předčasně propustit nelze pojištěnce v případech, kdy se jedná o povinné léčení.

(4) Ošetřujícím lékařům se odesílá bezodkladně zpráva o propuštění pojištěnce včetně návrhu dalšího léčebného postupu.

(5) Pokud není pojištěnec vzhledem ke svému zdravotnímu stavu schopen obejít se bez pomoci další osoby, může být propuštěn z ústavní péče až po předchozím včasné vyrozumění člena rodiny nebo osoby, která je schopna tuto péči zajistit.

(6) O propuštění pojištěnce, u něhož není zajištěna další péče, propouštějící zařízení včas informuje okresní úřad, v hlavním městě Praze obvodní úřad, podle místa pobytu pojištěnce. Obdobně postupuje u dětí a mladistvých se závažnou sociální problematikou v rodině. Náklady vzniklé další hospitalizací pojištěnce, který nemůže být propuštěn vzhledem k nezajištění další péče, nejsou hrazeny zdravotní pojišťovnou.

§ 27

Lázeňská péče

Lázeňskou péči¹³⁾ poskytovanou jako nezbytnou součást léčebného procesu navrhuje ošetřující lékař a potvrzuje revizní lékař.

§ 28

Má-li pojištěnec za to, že mu není poskytována náležitá potřebná zdravotní péče, může:

- podat návrh na přezkoumání vedoucím zdravotnického zařízení,¹⁴⁾
- obrátit se na Českou lékařskou komoru, Českou stomatologickou komoru nebo Českou lékárnickou komoru, týkají-li se nedostatky odborného nebo etického charakteru lékaře nebo lékárníka, anebo na jinou profesní organizaci, pokud byla zřízena, týkají-li se uvedené nedostatky jiného zdravotnického pracovníka,
- obrátit se na revizního lékaře, zejména jde-li o odmítání zdravotních výkonů spadajících do potřebné zdravotní péče.

¹¹⁾ Např. vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 91/1984 Sb., ve znění vyhlášky ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky č. 204/1988 Sb.

¹²⁾ § 23 odst. 3 a 4 zákona č. 20/1966 Sb., ve znění zákona ČNR č. 548/1991 Sb.

¹³⁾ Vyhláška ministerstva zdravotnictví České republiky č. 463/1990 Sb., o poskytování lázeňské péče ve státních léčebných lázních.

¹⁴⁾ § 77 zákona č. 20/1966 Sb., ve znění zákona ČNR č. 548/1991 Sb.

ČÁST TŘETÍ

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná

§ 29

V rozsahu stejném jako u smluvních zdravotnických zařízení zdravotní pojišťovna hradí neodkladnou péči, zejména první pomoc, terapeutické zásahy při stavech, kdy hrozí nebezpečí z prodlení, bezprostřední ohrožení života nebo závažné poškození zdraví, poskytnutou zdravotnickým zařízením, které není ve smluvním vztahu ke zdravotní pojišťovně.

§ 30

Zdravotní pojišťovnou se pro účely tohoto nařízení rozumí Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky nebo jiná zdravotní pojišťovna provádějící všeobecné zdravotní pojištění, pokud byla zřízena.

Kontrola

§ 31

(1) Revizní lékaři a odborní pracovníci ve zdravotnictví způsobilí k revizní činnosti určení zdravotní pojišťovnou (dále jen „odborní pracovníci“) kontrolují, zda

- rozsah poskytnuté péče odpovídá objemu péče vyúčtované zdravotní pojišťovně,
- byly vyúčtovány pouze ty výkony, léčiva a prostředky, které je zdravotní pojišťovna povinna uhradit,
- rozsah a druh zdravotní péče odpovídá zdravotnímu stavu pojištěnce.

(2) Ke splnění úkolů uvedených v odstavci 1 jsou revizní lékaři a odborní pracovníci oprávněni vstupovat do zdravotnického zařízení.

§ 32

Zdravotnické zařízení poskytuje zdravotní pojišťovně nezbytnou součinnost při výkonu kontroly, zejména předkládá požadované doklady, sděluje údaje a poskytuje vysvětlení. Přístup ke zdravotnické dokumentaci se umožňuje pouze revizním lékařům nebo odborným pracovníkům; tito pracovníci mají přístup ke zdravotnické dokumentaci pouze v rozsahu odpovídajícím kontrole.

§ 33

Mimořádná úhrada zdravotní péče

(1) Zdravotní pojišťovna hradí ve výjimečných případech jako zvláštní položky:

- zdravotní péči finančně mimořádně nákladnou, označenou v seznamu výkonů nebo v seznamu léčiv a prostředků tímto způsobem,
- zdravotní péči, jejíž poskytnutí je z hlediska zdravotního stavu pojištěnce jedinou možností zdravotní péče, jinak zdravotní pojišťovnou zásadně nehrazené.

(2) Zvláštní položky se předepisují na platné tiskopisy s výrazným vyznačením charakteru zvláštní položky.

(3) S výjimkou případů, kdy hrozí nebezpečí z prodlení, je předepsání zvláštní položky vázáno na předchozí souhlas revizního lékaře. Zdravotní pojišťovna hradí zvláštní položky v plném rozsahu nebo za finanční spoluúčasti pojištěnce.

§ 34

(1) Péče poskytovaná v léčebnách pro dlouhodobě nemocné, péče v kojeneckých ústavech, dětských domovech, jeslích a letecká záchranná služba se hradí v roce 1992 z rozpočtu zřizovatele. Lázeňská péče poskytovaná jako nezbytná součást léčebného procesu se hradí v roce 1992 z prostředků objednatel.

(2) Ustanovením odstavce 1 není dotčena povinnost občanů platit úhrady za zdravotní péči podle zvláštních předpisů.

§ 35

(1) Léčiva a prostředky předepsané lékaři smluvních zdravotnických zařízení České republiky, které jsou poskytovány v zařízeních lékárenské péče Slovenské republiky v roce 1992, hradí zdravotní pojišťovna.

(2) Léčiva a prostředky předepsané lékaři zdravotnických zařízení Slovenské republiky, které jsou poskytovány v zařízeních lékárenské péče České republiky v roce 1992, zdravotní pojišťovna nehradí.

§ 36

Prostředky, které státní rozpočet České republiky v roce 1992 poskytne zálohově v průběhu jednotlivých čtvrtletí Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, se zúčtují se státním rozpočtem podle skutečně proplacených úhrad za poskytnutou potřebnou zdravotní péči nejpozději do 10. dne po skončení jednotlivých čtvrtletí.

§ 37

Pohotovostní a záchranné zdravotnické služby¹⁵⁾ s výjimkou pohotovostních zdravotnických služeb v lázeňských zařízeních a v hygienických stanicích zajišťuje v roce 1992 Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky prostřednictvím smluv uzavíraných se zdravotnickými zařízeními.

§ 38

Na osoby ve vazbě a ve výkonu trestu odnětí svobody se nevztahují ustanovení § 17 odst. 2 a § 20 odst. 1 část první věty za středníkem. Ostatní ustanovení se na uvedené osoby vztahují přiměřeně.

§ 39

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Pithart v. r.

¹⁵⁾ Směrnice ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 7/1981 Věst. MZ ČSR o pohotovostních zdravotnických službách (registrovány v částce 22/1981 Sb.).

OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, opatření č. V/1-12 060/1992 ze dne 14. dubna 1992, kterým se stanoví postup v účetnictví na základě schváleného privatizačního projektu v první vlně privatizace.

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a uveřejňuje se ve Finančním zpravodaji.

Do opatření lze nahlédnout na federálním ministerstvu financí, Vínohradská 49, 120 74 Praha 2.

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, opatření č. j. V/1-11 320/1992 ze dne 14. dubna 1992, kterým se stanoví postup v účetnictví a při inventarizaci hospodářských prostředků při uplatnění zákona o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v zemědělských družstvech.

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a uveřejňuje se ve Finančním zpravodaji.

Do opatření lze nahlédnout na federálním ministerstvu financí, Vínohradská 49, 120 74 Praha 2.

Ministerstvo práce a sociálních věcí Slovenskej republiky

oznamuje, že v súlade s ustanovením § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní a § 2 vyhlášky Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky č. 49/1991 Zb. o ukladaní kolektívnych zmlúv vyššieho stupňa, sprostredkovateľoch a rozhodcoch a o ďalšej úprave konania, boli na Ministerstve práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky od 3. 2. 1992 do 10. 4. 1992 uložené tieto kolektívne zmluvy vyššieho stupňa:

1. Kolektívna zmluva vyššieho stupňa na rok 1992 uzavretá dňa 28. 1. 1992 medzi Odborovým zväzom pracovníkov poľnohospodárstva na Slovensku

a

Poľnohospodárskym zamestnávateľským zväzom Slovenskej republiky.

2. Dodatek č. 1 ze dne 29. 1. 1992 ke kolektivní smlouvě vyššího stupně na rok 1992 k části B, oblast mzdová mezi Federálním odborovým svazem pracovníků hornictví, geologie a naftového průmyslu.
3. Kolektívna zmluva vyššieho stupňa na rok 1992 uzavretá dňa 17. 2. 1992 medzi Nezávislým odborovým zväzom pracovníkov verejnej cestnej dopravy na Slovensku

a

Zväzom dopravy na Slovensku, zastupujúcim zamestnávateľské organizácie vo verejnej cestnej doprave.

4. Kolektívna zmluva vyššieho stupňa na rok 1992 uzavretá dňa 17. 2. 1992 medzi Slovenským odborovým zväzom pracovníkov dopravy, cestného hospodárstva a automobilového opravárstva

a

Zväzom dopravy na Slovensku, zastupujúcim zamestnávateľské organizácie Dopravno-inžinierskych služieb v Slovenskej republike.

5. Kolektivní smlouva vyššího stupně na rok 1992 uzavřená dne 26. 2. 1992 mezi Odborovým svazem pracovníků obchodu

a

Svazem obchodu.

6. Vyššia kolektivna zmluva na rok 1992 uzavretá dňa 25. 2. 1992 medzi Slovenským výborom OZ STAVBA

a

Zväzom stavebných podnikateľov Slovenska.

7. Kolektivna zmluva vyššieho stupňa na rok 1992 uzavretá dňa 20. 2. 1992 medzi Slovenským odborovým zväzom pracovníkov plynárenstva

a

Zväzom zamestnávateľov v Slovenskom plynárenskom priemysle.

8. Kolektivní smlouva vyššího stupně na rok 1992 uzavřená dne 27. 2. 1992 mezi Odborovým svazem KOVO v ČSFR
a
Svazem zaměstnavatelů v leteckém průmyslu.
9. Odvětvová kolektivní smlouva vyššího stupně na rok 1992 uzavřená dne 27. 3. 1992 mezi Federálním odborovým svazem
pracovníků spojů,
Slovenským odborovým svazem pracovníků pošt, telekomunikací a radiokomunikací,
Českým svazem zaměstnavatelů pošt, telekomunikací a radiokomunikací
a
Zvázom zamestnávateľov pošt, telekomunikácií a rádiokomunikácií Slovenskej republiky.
10. Kolektivní zmluva vyššieho stupňa na rok 1992 uzavretá dňa 24. 1. 1992 medzi Federálnym odborovým zväzom pracovní-
kov sklárskeho, keramického, bižutérneho priemyslu a porcelánu
a
Odvetvovým zväzom sklárskeho a bižutérneho priemyslu Slovenskej republiky, Zväzu priemyslu Slovenskej republiky.
11. Kolektivní zmluva vyššieho stupňa na rok 1992 uzavretá dňa 18. 3. 1992 medzi Odborovým zväzom KOVO - Slovenská
rada
a
Zväzom elektrotechnického priemyslu SR.
12. Kolektivní zmluva vyššieho stupňa na rok 1992 uzavretá dňa 24. 3. 1992 medzi Odborovým zväzom KOVO - Slovenská
rada
a
Zväzom strojárského priemyslu SR.
13. Kolektivní zmluva vyššieho stupňa na rok 1992 uzavretá dňa 18. 3. 1992 medzi odborovým zväzom KOVO - Slovenská
rada
a
Zväzom hutníctva, geológie, magnezitového a rudného priemyslu SR.
14. Dodatok č. 1 zo dňa 25. 3. 1992 ku kolektivnej zmluve pre odvetvie plynárenstva uzavretej na rok 1992 medzi Česko-Slo-
venským odborovým zväzom pracovníkov plynárenstva
a
Zväzom zamestnávateľov v Slovenskom plynárenskom priemysle.
15. Dodatok č. 1 zo dňa 25. 3. 1992 ku kolektivnej zmluve vyššieho stupňa uzavretej na rok 1992 medzi Slovenským odboro-
vým zväzom pracovníkov plynárenstva
a
Zväzom zamestnávateľov v Slovenskom plynárenskom priemysle.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 540,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v obyčejném středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotově v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admína, spol. s r. o., Škroupova 18.